

ДЪДО ГРУЙЧО ОТЪ ВЪРБОВКА

Казватъ, че който носи обичка на ухото си билъ много късметлия. Каквато работа залови, тече му като въ улей работата. Дяволътъ, ако го срещне, отбива се отъ пжтя. Тръгне ли за снопи, колата му не се прека туря. Вѣтъръ работа. Я вижте дѣдо Груйчо отъ Върбовка. Шейсетъ години носи на лѣвото си ухо една жълта обичка, а сега лежи въ затвора. Тѣй е то, когато кокошка пѣй въ една кжща, а пѣтелътъ не пѣй. Ала ще попитате, какъ стана тѣй, че добриятъ старецъ лежи запрѣнъ. Ей какъ стана. Живѣе си дѣдо Груйчо въ една кжщурка съ сламенъ покривъ покрита, за да не го мокри дъжда. Живѣе съ него и ступанката му баба Груйка. Има, да речемъ, дѣдо Груйчо две-три нивки и тѣ му раждатъ жито. Има си още две даначета, които теглятъ колата, има си и седемъ овчици въ кошарата. Ходи си дѣдо Груйчо отвѣдъ въ полето, оре, прѣска семе, жъне, прибира житото и меле брашанце. Храни си бабичката. Всѣка вечеръ, когато се връща отъ къра, той носи торбичката пълна: кога кру-